

skal vente næsten 1 år på at få en konklusion på de her nye afhøringsmetoder, når vi faktisk allerede har ventet næsten 1 år i forvejen på at få en konklusion.

Det vil sige, at der mindst går 2 år, måske 2½ år, inden ministeren kan komme med lovfor-slag, der ændrer ved de nuværende regler.

Sandy Brinck (S):

Jeg kan samle op, hvor hr. Peter Skaarup sluttede, og foranlediget af fru Eva Kjer Hansen kan jeg stille et spørgsmål til ministeren, for jeg har i hvert fald fortolket ministerens nedsættelse af arbejdsgruppen sådan, at ministeren netop ikke anser hele området omkring seksuelt misbrug af børn for uproblematisk, og at det netop er på den baggrund, man har nedsat en arbejdsgruppe.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg tror virkelig ikke, at fru Eva Kjer Hansen har den opfattelse, at vi ser forskelligt på spørgsmålet om seksuelt misbrug af børn.

Hvis fru Eva Kjer Hansen var optaget af den sag, så vil jeg tro, at fru Eva Kjer Hansen også havde blandet sig i den debat i salen, vi havde i går.

Som fru Eva Kjer Hansen ved, har jeg på regeringens vegne taget en række initiativer til at beskytte børn og unge mennesker mod voksnes seksuelle overgreb.

Det seneste er en ny bekendtgørelse om Det Centrale Kriminalregister, hvor vi nu i betragtelig grad udvider adgangen til at få oplysninger fra Det Centrale Kriminalregister, hvis der er tale om seksuelt misbrug af børn.

I øvrigt er der også tale om at udvide kredsen, der kan få adgang til oplysninger, til også at gælde private institutioner, idrætsforeninger, spejderkorps, og der er også tale om at udvide den periode, hvorunder man kan få oplysningerne i de alvorligste sædelighedsforbrydelser. Man kan få det helt frem til livstid for den pågældende, der har gjort sig skyldig i en meget alvorlig sædelighedsforbrydelse mod et barn under 12 år.

Så jeg tillægger slet ikke fru Eva Kjer Hansen den tanke, at vi skulle se forskelligt på det modbydelige i det her.

Jeg har svaret på spørgsmålet.

Spørgsmålet lyder i al sin enkelthed: Er det nye retningslinjer, der var årsag til, at de to konkrete sager ikke kunne føre frem til, at der blev

rejst tiltale? Og dér er svaret nej, det er ikke de nye retningslinjer.

I det ene tilfælde ville barnet heller ikke ved politiets tidligere afhøring udtale sig om det konkrete forhold, som var anmeldt til politiet.

Det var altså ikke retningslinjerne. Barnet har ikke tidligere villet. Det forandrer sig ikke ved, at manden kom op til afhøringer hos politiet og sad i et videoafhøringsrum. Det var altså ikke de nye retningslinjer, vil jeg sige til fru Eva Kjer Hansen.

I det andet tilfælde skete der en fejl. Jeg tror, fru Eva Kjer Hansen ved, at hvor der er mennesker involveret, og det er der altså i politiet og anklagemyndigheden, kan der også her ske fejl, og i det her tilfælde var fejlen, at man kom til at give oplysninger om, at den mistænkte sad i monitorrytmet, og dét blokerede så barnet.

Jeg ved ikke præcist, og det ved fru Eva Kjer Hansen heller ikke, om barnet, hvis det ikke havde fået de oplysninger, så kunne have afgivet forklaringer, der førte frem til, at der kunne rejses tiltale. Som fru Eva Kjer Hansen ved, så er der, fra politiet efterforsker en sag og afhører i forbindelse med en konkret sag, og så frem til, at man rejser tiltale, en række forhold, der skal gøre sig gældende, for at politiet ender med at konkludere, at her kan der altså rejses tiltale.

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg anerkender skam ministerens engagement i det her spørgsmål, og derfor går jeg også ud fra, at justitsministeren finder det positivt, at ministeren har muligheden for at tage debatten her i dag og så uddybe de spørgsmål og de synspunkter, der allerede har været fremme.

Jeg anerkender også fuldt ud, at der kan ske fejl, og jeg er glad for, at ministeren også var inde på, at vi ikke ved, hvordan sagerne var gået, hvis de her fejl ikke var sket. Så var de sager måske blevet fuldført.

Det er derfor, jeg går over til at spørge ministeren: Hvad har vi vundet ved, at vi har fået de nye regler? Er sagen ikke, i forhold til den dokumentation og i forhold til det undersøgelsesarbejde, der er leveret, at der ikke er nogen som helst dokumentation for, at man har vundet noget som helst hverken i forhold til den sigtedes retssikkerhed eller i forhold til børnene?

Tværtimod, så er der faktisk en berettiget tvivl om, at der er sager, der har måttet dropes, fordi man har forladt det, der var praksis i 13-14 år, og nu har indført de nye regler.